

BOGDÁN JÓZSEF

Még utoljára

Versek az életrajzi sorozatból

BOGDÁN JÓZSEF (1956) Oroszlámos

[MOST HOGY MÁR ÖREGSZEM...]

Most hogy már öregszem egyre inkább
 Kiszépül arcomra cigányságom házaló bácsika
 Lennék aki esernyőt javít és titokban kéreget
 Mert el kell ugye tartani az asszonyt meg a rajkókat
 És azt veszem észre hogy már teljesen cigányos
 A hangsúlyom testvír mondd meg már nekem hogy hol van
 A Logódi utca ahol ez a lányi Kosztolányi született
 És ahol Márai bicskájával lekaparta a sarat Babits kötetéről
 Amikor lebombázták Budapestet mert ugye kérem szépen én
 Budapesti cigány lennék ha házat szentelni hívnak a gangon
 Nagy bagoly szemeimmel pillanatok alatt lefényképezem
 Az esernyők bonyolult szerkezetét és vasat árulnék meg tollat
 Só keres Jóska soro djes me kerel bugyi temereo me
 Mit csinálsz Jóska egész nap dolgozok nézd csak haljak meg

[PIROS PÜNKÖSD NAPJÁRA...]

Piros Pünkösöd napjára hívták össze minden
 Tiltakozásom ellenére az éves találkozást
 Az egyházi tanácsadók szárnyaltam a prédikáció alatt
 És úgy éreztem galambok suhannak el a fejem
 Mellett ami mondjuk igaz is volt mert a nyitott
 Ablakon ujjongva repültek be a postás galambok
 A szomszéd galambjai sok-sok fehér tollal
 Terítették be a karácsonyra vett piros szőnyeget
 Már nagyban tartott a gyűlés amikor egy halkán
 Zokogó cigányasszonyt vettem észre hátul
 A padsorokban a nővérem volt Gizella megcsókoltuk
 Megöleltük egymást tudod Jóska voltam itt már máskor
 Is de a te tanácsadóid elzavartak hogy ide cigányok nem
 Járhatnak a tollas piros szőnyeget néztem sokáig
 Azóta is